

„Benned égnie kell annak, amit lánggra akarsz lobbantani másokban.” (Szent Ágoston)

Varró Krisztina

Bükkszentmárton Heves megye északkeleti részén fekvő Belpátfalvai járás egyik kistelepülése, alig 300 fő lakja. Közművelődési szakemberük is a járás központból, Belpátfalváról jár át. A programba és a képzésbe az önkormányzat munkájába és pályázataiba besegítő dolgozót, Varró Krisztinát iskolázták be, aki nagyon örült a lehetőségnek.

K. É.: Kérlek mutatkozz be röviden!

V. K.: Varró Krisztinának hívnak, Belpátfalván élek a párommal és a 9 éves kislánnyal. Az Egri Közgazdasági Szakközépiskolában érettségizem, majd a Gyöngyösi Főiskola Gazdaságtudományi Karán végeztem levelező szakon. 1995-től Agro-Heves Nonprofit Kft. ügyvezető igazgatója voltam egészen 2012-ig. 2015 óta egyéni vállalkozó vagyok.

K. É.: Hogyan jutott tudomásodra a program? Hogy csatlakoztál hozzá?

V. K.: A programra Bükkszentmárton polgármestere Liktó Róbert hívta fel a figyelmemet, illetve ajánlotta ezt a lehetőséget. Egyéni vállalkozóként korábbi években már dolgoztam a Bükkszentmártoni Polgármesteri Hivatalban. Innen a kapcsolat. De nem hiszek a véletlenekben. Okkal történik minden az életünkben. Nagyon érdekes volt az indulás, ugyanis először nem akartam élni a lehetőséggel, ugyanis egyéni vállalkozóként nem szerettem volna visszamenni újra alkalmazotti jogviszonyba. A képzés nem lett volna gond, mert a vállalkozásomban folyamatosan képezem magam, de a közművelődési terület kihívás volt számomra.

K. É.: Hogyan teltek az oktatók és a műhelyek?

V. K.: Gyorsan teltek a napok, hetek, hónapok, zajlottak a képzések, erős követelményekkel. Minden oktatás után tesztek voltak, illetve több dolgozatot is írtunk. Ami számomra nagyon, de nagyon meghatározó volt és nyomot hagyott bennem, és ezúton is köszönöm nekik, s hálás vagyok: az az oktatók személyisége, jelenléte, illetve az a tudás és elhivatottság a szakma iránt, amit képviseltek. A műhelymunkákat egyszerűen imádtam. Az oktatás alatt az én kis csoportomnak is hálás voltam és vagyok azokért a tanításokért, amit velük megéltem. Mi itt egy kis közösség voltunk. Tanítottuk egymást. Sokszor csak akkor vettem észre ezeket a tanításokat mikor már madártávlatból figyeltem, néztem rá a mindenna-

pokra. A szakmai tudáson túl egy önismereti utazás volt. Már most hiányzik.

K. É.: Hogyan változtatta meg a hétköznapjaidat az ingázás?

V. K.: Nem okozott gondot, pozitív élményként éltem meg. Sokszor a csoporttársaimmal utaztam hazafelé és azok a beszélgetések is sokat hozzáadtak az életemhez.

K. É.: Mit „viszel” magaddal a közművelődési hétköznapokba?

V. K.: Szeretnék egy olyan közösséget létrehozni, amelyben mindenki elfogadja a másikat, és kihozni, kivarázsolni belőlük azt az értéket, amely minden emberben ott lakozik. Szeretnék abban segíteni nekik, hogy ez az érték felszínre kerüljön. Egy ilyen közösséget szeretnék: jó legyen hozzák betérni, és mindenki érezze, hogy úgy és olyanak fogadjuk el őt, amilyen. Én ezt kaptam és itt felsorolhatnám az összes oktatót, előadót, akiknek hálaival tartozom a kapott tudásért, érzésért és értékért!

K. É.: Tudtad hasznosítani a program során tanultakat?

V. K.: Természetesen. Nagyon sokat hozzáadott a program az életemhez, mind szakmailag, mint önismeret terén. Megtaláltam önmagam és rátaláltam az életcélomra, -feladatomra.

K. É.: Kérlek, sorold fel a közösségépítő eredményeidet!

V. K.: A bükkszentmártoni Őszirózsák Nyugdíjas Klub megalakulása! Több alkalommal vettünk részt kirándulásokon, például Egerszalókon megnéztük a barlanglakásokat, illetve kézműves foglalkozásokon (gyertyaön-

tés, papírmerítés Gyüre Mariann vezetésével) vettünk részt. De volt májusfaállítás, anyák napi megemlékezés, húsvéti bálanyuszi készítés, tojásfa állítás, gyermeknap, idősek napja, Gárdonyi Géza Színház látogatás. Fontosnak tartottam, hogy a programokat a közösségigényeinek megfelelően alakítsam ki. Ha a mindennapokat a jelenben tudjuk megélni, és élvezük, amit csinálunk, akkor nincs olyan, hogy nem lehet közösséget építeni. A kihívásokra nem negatívumként tekintek, azért vannak, hogy fejlődjünk.

K. É.: Hogyan változott meg / megváltozott-e a kapcsolatod a helyi önkormányzattal?

V. K.: Az önkormányzattal volt kapcsolatom a korábbi években, adminisztrációs feladatokat láttam el. Én úgy gondolom, hogy akkor is nagyon jó kapcsolat alakult ki. Valószínű, hogy azért kerestek meg újra, mert valamilyen szinten meg voltak elégedve a munkámmal.

K. É.: Hogyan változott meg / megváltozott-e a kapcsolatod a településsel, az ott lakókkal?

V. K.: Amikor a közművelődési tevékenységemet elkezdtem a településen már a kezdet kezdetén elfogadtam mindenkit olyanak, amilyenek. Megbízta bennem, azóta folyamatosan érdeklődnek,

kérnek az újabb és újabb programokat: „Krisztina mikor megyünk már újra kirándulni? Mikor találkozhatunk újra?”

K. É.: Észrevételeid, negatívumok (ha voltak)?

V. K.: Én úgy indultam neki, hogy mit keresek itt? Ebből az érzésből indultam el a program elején, és a program végére megtaláltam, rátaláltam önmagamra, egy csodálatos utazáson vettem részt, megtaláltam az életfeladatomat. Igen, voltak kihívások, küzdöttem a félelmeimmel. Ezeket az érzéseket megtapasztalva nem tudok negatívumot mondani. Csak hála van a szívemben, hogy itt lehettem ebben a programban.

K. É.: Mi volt a két leghasznosabb tanács a közösségekkel kapcsolatban az oktatóidtól, amit meg is fogadsz majd munkád során?

V. K.: Az életemben sajnos előfordul a halogatás. Rá kellett jönnöm, hogy ez a félelemből fakad, a program segítségével ebben is sikerült fejlődést elérnem. A közösséget csak szeretettel lehet létrehozni, élni kell az emberben egy vízióknak, hogy mit szeretne elérni, mit szeretne létrehozni, akár a közösségen belül is.

K. É.: Szoktad nézni a JóGyakorlatON felület adásait? Volt már olyan, amit adaptálhatónak

találsz a saját településeden? Melyiket tervezed konkrétan megvalósítani közülük?

V. K.: Igen szoktam nézni. Nagyon jó ötletek vannak benne. Tettszik az a sokszínűség, amit a videókban láthatunk. Már csak azért is érdemes nézni, hogy töltekezzen belőle az ember. Köszönöm azoknak, akik megalkották és létrehozták ezt a felületet.

K. É.: Amennyiben részt veszel a településeden Szakkör indításában, vagy magad is szakkörvezető vagy, melyik foglalkozást hirdettétek meg a hat közül (mézeskalács-készítés, gyöngyfűzés, nemezelés, hímzés, csipkeverés, vesszőfonás)?

V. K.: Mézes-kalács készítés.

K. É.: Jövőre is szeretnétek csatlakozni, ha lesz rá lehetőség, vagy akár a felhívás nélkül is indítotok majd valamilyen közösségteremtő szakkört?

V. K.: Biztos, hogy szeretnék csatlakozni, illetve felhívás nélkül is fogok indítani szakkört. Ez nem kérdés.

K. É.: Te mit tartasz a legfontosabbnak, ha közösségteremtésről van szó? És mit a közösségek megtartásával kapcsolatban? Szerinted hogyan tartható össze hosszú távon egy közösség?

V. K.: Csakis elfogadással, szeretettel: